

PĚKNÁ VYHLÍDKA

7/2013



MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

K adventistům mě přivedl Bůh, říká Miluška Malíková



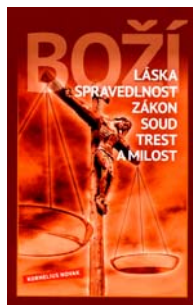
Zčistajasna se jednou Miluška Malíková z Černého Mlýna objevila na bohoslužbě soko-
lovského sboru adventistů. Byla plná otázek, dychtivosti a touhy poznávat Boha. Seznámila se zde s kazatelem v duchodu Pavlem Holo-

šem a společně začali číst Bibli a pronikat do její hloubky. Její život se obrátil na ruby, a tak jako se zapálením pracovala jako obchodní zástupkyně různých firem, pustila se do hlásání dobré zprávy o naději v Kristu ve svém okolí. Rodiče Milušky pocházeli z Ukrajiny a ona sama nemůže svůj původ zapřít. Je velmi energická, temperamentní, živelná bytost, kterou nelze přehlédnout. Třikrát se vdala a narodily se jí tři děti, Venda, Lukášek a se současným manželem Petrem mají čtyřletou Lucinku. Společně s nimi vychovávala i lvetku, kterou si v jejích patnácti letech vzala do péče. Také se starala s babičkou o syna svého přítele Martina až do jeho zletilosti. Dům, ve kterém žije, je místem, kam se všichni rádi vrací. Dveře jsou stále pro každého otevřené. Miluška má velké srdce, je pohostinná, ráda vaří a miluje společenství lidí.

(Pokračování na další straně)

TIP NA KNÍŽKU

Mám velkou radost z knihy Kornelia Novaka: **Boží láska, spravedlnost, zákon, soud, trest a milost.** Celá tato kniha



je zrcadlem Božího slova. Čtenáři ukazují na Boha zjevenému člověku v Písmu svatém. Stylově je napsána prostě a přímo, bez lidských výkladů různých křesťanských směrů. Autor se nechává inspirovat pouze Božím slovem, zdůrazňuje Boží lásku k člověku, který může být vykoupen skrze kříž Ježíše Krista. Kniha ukazuje cestu následování a k získání milosti. Musím poděkovat autorovi této knihy, která je těm, kteří hledají cestu ke spáse světélkem, které je přivede do blízkosti Ježíše Krista.



Růžena Leknerová

K adventistům mě přivedl Bůh...

(Pokračování ze strany 1)

Miluško, co Tě přivedlo k adventistům?

Byla to souhra zvláštních událostí. Pracovala jsem u firmy Nuskin a prodávala lidem kosmetiku. Vydělávala jsem slušné peníze a dařilo se mi dobře. Firma byla také zaměřena na zdravou výživu a připravila pro nás seminář o genetice. Byla jsem silná kuřačka a nikdy jsem se nezajímala o to, jak cigarety působí na moje zdraví. Tehdy se mě ale ten výklad nějak dotkl a já začala přemýšlet o tom, jak si kouřením ničím tělo. O přestávce jsem si šla ale jako obvykle hned zakouřit. Přišla ke mně kolegyně a ptala se, jak je možné, že kouřím, když věřím v Boha. Říkala mi, že neumím-li sama přestat, tak to mám svěřit Bohu, že mi pomůže. Mně kouření moc chutnalo a neuměla jsem si představit, že bych s ním mohla skončit. Kolegyni jsem ale poslechla. Řekla jsem Pánu Bohu, že kouřím ráda a s chutí a že budu ráda, když mě toho zlovyku zbaví, ale že já v tom aktivní určitě nebudu, že to prostě nedokážu. A dala jsem mu i termín. Bylo 12. dubna a já Bohu navrhla lhůtu do konce měsíce. A kouřila jsem dál.

A jak to dopadlo?

Když bylo posledního dubna, tak jsem jela na Březovou na pálení čarodějnic. O půlnoci jsme přijeli domů a šli jsme ještě k sousedům na oheň. Vykouřila jsem všechny cigarety, co jsem měla. Když jsem pak ráno vstávala, tak jsem byla taková „přehulená“. Neměla jsem na cigaretu žádnou chuť. Jenže já ji neměla ani další dny! Po čtyřech dnech přijel syn a lákal mě do mé kuřárny, kterou jsem si nechala udělat v baráku, a já si teprve uvědomila, že už tak dlouho nekouřím. Řekla jsem mu: „Lukášku, já jsem požá-

dala Pána Boha o pomoc a já nemám chuť kouřit.“ Byl to pro všechny šok. Dneska jsou to dva roky a já stále ještě nemám chuť :-).

A jak tento zázrak souvisí s adventisty?

Po této události jsem měla pocit, že ke mně Pán Bůh hovoří. Nevěděla jsem, co mi říká, nerozuměla jsem mu, neznala jsem ho, a tak jsem doma hledala Bibli. Našla jsem tři staré zaprášené Bible a dala se do čtení. Tři týdny jsem seděla a

četla celé dny Bibli. Silně se mě dotýkaly především dvě věci. Tou první bylo to, že jsem se dozvěděla, že mrtví nejsou v nebi nebo pekle, ale že po smrti „spí a nevědí nic“ a čekají na vzkříšení. Byla jsem z toho úplně vedle. Já věřila, že mě můj táta hlídá celé roky z nebe (byl již po smrti), a najednou jsem četla něco jiného. A pak ten sedmý den. Myslela jsem, že sedmý den je neděle, a tak mi nešlo do hlavy, proč Ježíš a jeho učedníci chodili do shromáždění v sobotu. Můj manžel tehdy přišel z práce a divil se, čím se zabývám. Vysvětlil mi, že neděle je první den v týdnu a že některé země to tak v kalendáři mají. Toužila jsem tomu porozumět, a tak jsem se jela vyptávat.

Slyšela jsi do té doby někdy o církvi adventistů sedmého dne?

Právě že vůbec ne. Nevěděla jsem o žádné církvi, která má sobotu jako den odpočinku. Jela jsem k Leknerům do Citic, kteří byli věřící. Zнала jsem se s nimi díky svému sousedu Milanu Lehečkovi, který mi vyprávěl o Pánu Bohu a přivedl mě k nim. Já jsem u Leknerových poprvé přijala Ježíše, jezdila jsem s nimi na evangelizační akce a přiváděla jsem druhé lidi také k Bohu. Ale všechno bylo jiné než dnes. Tehdy jsem se neptala, co Bůh žádá po mně. Skutečný vztah s Bohem prožívám až tyto poslední dva roky.

(Pokračování na další straně)



Syn Lukáš

Vysvětlili ti sobotu?

Nebyla jsem spokojená s jejich odpověďmi, jsou baptisté a do kostela chodili v neděli. Vypravila jsem se tedy rovnou k evangelickému faráři Pavlu Knorkovi. Ani on mi nedokázal vysvětlit, proč se v této věci nedrží toho, co je v Bibli. Pochopila jsem, že neděle je nějaká tradice, ale já nechtěla tradici, já chtěla jít ke zdroji, k Bibli. Seděla jsem doma, zmatená a bezradná. Na internetu jsem si pak přečetla, jak se v minulosti stalo, že církve vyměnily sobotu za neděli, a že existuje církev adventistů sedmého dne, která uznává desatero přikázání včetně biblické soboty. Zajásala jsem a rozhodla se je najít. Kontakt byl na stránkách na chebský sbor, a tak jsem se do něj v sobotu ráno vydala se svojí kamarádkou Kájínou. Cestou mi ale řekla, že adventisté jsou i v Sokolově, tak jsme jely nakonec rovnou do Sokolova.

Jak na tebe sbor zapůsobil?

Já byla šťastná, protože se tam říkalo to, co jsem četla v Bibli. Ujal se mě Pavel Hološ a o sobotě jsme si četli i v Kralické Bibli. Pak jsem se dozvěděla, že vaše církve také neučí o nesmrtnosti duše, ale stejně jako já je z Bible přesvědčena o tom, že mrtví spí a nevědí nic. Víím, že mě k vám přivedl Bůh. Největší paradox je v tom, že jsem před rokem zjistila, že moje rodina z maminičiny strany jsou adventisté. Na Ukrajině se jim říká subotniki. Já si to nikdy nespojila. I moje maminka byla adventistka!

A to jste se doma o těchto věcech nebavili?

Já věděla, že maminka věří v Boha. Vedla mě také k němu. Ale nikdy jsme neprobíraly žádné věroučné věci. Učila mě mít ráda lidi, chovat se slušně a chtěla, abych věděla, že mě má Pán Bůh rád. K ničemu mě nikdy nenutila.

Z tvých odpovědí jsem pochopila, že tvoji rodiče již nežijí. Kdy zemřeli?

Moji rodiče mě měli až dlouho. Tátovi bylo padesát let a mamince čtyřicet dva. Maminka, jmenovala se Marie, byla

hodně nemocná se srdcem, přechodila na Ukrajině zápal plic, a tak nějak se to s ní pořád táhlo. Zemřela, když mi bylo patnáct. Táta se dožil skoro osmdesátky, jmenoval se Vasil Tudoší.

Máš nějaké sourozence?

Mám nevlastního bratra Milana, bydlí v Kladně a příležitostně se navštěvujeme. Táta ho měl v prvním manželství.



Jak se rodiče vlastně dostali do Čech?

Táta odešel do světa za živobytím ve svých dvanácti letech. Byl hodně pracovitý a uchytil se v hospodě v Čechách. Uměl vydělat peníze, byl to takový „kšefták“. Po rozvodu nechal ženě barák v Plzni a rozhodl se jet na Ukrajinu pro rodiče, které mnoho let neviděl. Koupil jim barák na Kostelní Bříže. Bydleli ve vesnici Veljatino. Když pro ně přijel, seznámil se s mamkou a znovu se oženil. Odjel pak s rodiči do Čech a brzy za ním přijela i jeho manželka, moje maminka. Nejdříve bydleli spolu v Sokolově a pak jako dárek k mému narození koupil dům na Černém Mlýně, kde bydlím dosud. Měli jsme s rodiči moc hezký vztah. Táta se živil vším možným, nejvíc si pamatuju, že vykupoval kůže pro sběrné suroviny. Mamka dělala kuchařku, ale kvůli nemoci se srdcem byla brzy ženou v domácnosti.

Umíš ukrajinsky?

Umím, maminka se mnou mluvila ukrajinsky, česky uměla málo.

Kam jsi chodila do školy?

Základní školu jsem absolvovala celou na Březové. Pak jsem se vyučila přadlenou v Aši. Učila jsem se dobře, chtěli, abych šla na průmyslovku, ale já byla spokojená. Nechtěla jsem opustit kamarádky. V Aši jsem také poznala svoji nejlepší kamarádku Janičku Daňovou. Zůstaly jsme si věrné až dosud a jsme opravdu jako sestry. Letos v září spolu kamarádíme 30 let, a čím víc stárneme, tím si jedna druhé více vážíme a jsme vděčné za naše přátelství.

Kam jsi šla po škole pracovat?

Nastoupila jsem do Libavského Údolí a pracovala na mašině v přádelně. Brzy jsem se ale vdala a měla prvního syna, Vendu. Narodil se 1.1.1989. Po dvou letech jsme se na můj popud rozvedli. Můj muž Ivan byl hodný člověk a máme spolu pořád hezký vztah. Je mým opravdovým přítelem. Já ho jen nedokázala milovat.

Jak jsi prožívala další vztahy?

Zamilovala jsem do Petra Nikodéma, se kterým jsem žila osm let. Spolu máme také syna, Lukáška. Narodil se roku 1993. Manželé jsme ale nebyli. Byl mi nevěrný, tak jsem od něj odešla. Hrozně mě to ale bolelo. Zůstal mi jeho syn z předchozího vztahu, Martin. Bydlel u nás až do osmnácti let. Starali jsme se o něj společně s babičkou, Petrovou maminkou - Danuší Nikodémovou. Považuji ji za svoji druhou maminku. Dodnes se přátelíme a máme se moc rády.

Druhá svatba ale přeci jenom přišla....

To ano. Vdala jsem se znovu a zase to nevyšlo. S mým druhým manželem jsme podnikali. Prodávali jsme a nakupovali náhradní díly na auta. Líbil se mi. Byl pracovitý, šikovný, dokázal vydělat

peníze. Myslela jsem, že si ho беру navždy. Náš vztah byl takový romantický. Roman o mě usiloval, dokonce veškeré papíry k svatbě vyřídil a vydržel se mnou spát až po svatbě. I to přispělo k tomu, že jsem myslela, že to je ten pravý. Časem jsem ale zjistila, že má jiné hodnoty než já. U něj na prvním místě byly peníze, já chtěla lásku, něhu, cit. Všechny moje problémy řešil tím, že mi nosil peníze a drahé věci. Uráželo mě to. Odešla jsem od něho, i když ostatní tomu nerozuměli. Byl oblíbený, všem rád platil. Po materiální stránce jsem se opravdu měla královsky. Mně to ale nestačilo, protože měl pocit, že tím, že má peníze, si může dělat, co chce, včetně nevěry, a to mne opět hrozně bolelo, a tak jsem odešla a nechala ho si užívat.

Dnes jsi potřeťi vdaná. Jsi šťastná?

Ano, jsem. Petra Malíka jsem si vzala 4.4.2008. Objednala jsem si do baráku revizáka, aby zkontroloval, proč platím tolik za elektřinu. Přišel Péťa a vzniklo mezi námi nejdříve přátelství, z kterého vzešla láska. Jsem

s ním spokojená a šťastná. Důvěřuju mu, líbí se mi, jaké vyznává hodnoty. Má smysl pro rodinu, je na něj spolehnoutí, nežijeme jen vedle sebe, ale spolu. Ví, že všechno, co dělá, dělá pro nás, a ví, že nás miluje a je i perfektní táta, který se věnuje své dceři. Spolu máme čtyřletou Lucinku, narodila se přesně na den jako Lukášek, jen o 16 let později.

Já ale vím, že máš ještě jednu „dceru“, Ivetku... Kdo to je?

Lukáš se ve škole kamarádlil s dětmi Lovažovými. Jejich rodiče se o ně nestarali, holdovali alkoholu. Často k nám Ivetka s Jankem jezdili, trávili u nás víkendy, prázdniny, byli u nás skoro pořád. Jednou k nim vtrhla sociálka a všechny děti odvezli do dětského domova do Horního Slavkova. Byly celkem čtyři, ještě Petruška a Ládík. Ivetka jim řekla, že do děčáku nechce, že chce jít k nám.



Úředníci mi zavolali, jestli ji chci a já souhlasila. Od patnácti let tak vyrůstala lvetka u nás a dnes žije v Bukovanech s mým synem Lukáškem. Vyučila se v oboru kuchař – číšník. Ostatní děti jsme si dál brali a stále bereme alespoň občas domů. Janek už je dospělý, bydlí s přítelkyní na Březové. I Petrušce je už 18 let, ale v ústavu zůstává, protože si dodělává školu.

Co dělají synové?

Lukáš je zámečnický a pracuje na Tisové. Venda se učil na automechanika, udělal si svářečský kurz a práci hledá. Bydlí v Sokolově s přítelkyní Simonou.

Jaké máš plány do budoucna?

Vystudovala jsem dálkově Střední zdravotnickou školu v Mostě a dokončila jsem ji v Chebu. Předtím jsem tři roky dělala Obchodní akademii v Sokolově, tu jsem ale nedodělala. Vystřídala jsem spoustu zaměstnání, pracovala jsem na Tisové, v šabínské hospodě, měla jsem obchůdek Květinou s dárkovým zbožím, podnikala s auty, dělala obchodní zástupkyni různých firem. Vždycky jsem se uměla uživit, nikdy jsme netrpěli nouzí. Teď jsem po mateřské dovolené a nevím, co budu dělat. Tím, že jsem svůj život odevzdala Bohu, mě přestaly zajímat kšefty, změnil se můj život od základu. Nejradši čtu duchovní literaturu a mám potřebu každému vyprávět o naději, kterou v Ježíši máme. Ani televize mě už nezajímá. Mám radost, když mohu lidi přivádět ke Kristu. Přemýšlím o tom, že si otevřu zahrádku, ale nevím. Zatím jsem pár měsíců v evidenci úřadu práce. Poprvé v životě tak



S lvetkou

dlouho. Nakupuji křesťanské knihy a rozdávám je lidem. To mě strašně baví.

Naše církve se věnuje knižní evangelizaci. Slyšela jsi o tom?

Ne, neslyšela. To by se mi líbilo. Jen nevím, jestli bych uměla brát za takové knihy peníze. Budu o tom přemýšlet, líbí se mi tento nápad.

Co říká tvé víře manžel?

Myslím si, že jsme se všichni zbláznili, ale vnímá, že je spousta dalších normálních lidí, kteří jsou věřící. Dříve je nepotkával, až teď. Byl se podívat ve sboru, kde potkal Novákovy z Těšovic a do konce svého spolužáka a kamaráda ze základní školy Luboše Krále, tak byl překvapený, že takoví inteligentní lidé také věří v Boha. Myslím, že nad tím přemýšlí. Přesto mou víru respektuje a má mě pořád rád. Věřím, že i on jednou pozná Ježíšovu lásku. Modlím se za něj. Věřím, že mi ho do života poslal Bůh.

Děkuji za rozhovor a vlídné přijetí u tebe doma.

Hana Kábrtová

Více na: [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

Kdo jsou sokolovští adventisté 7. dne?

K celosvětové Církvi adventistů sedmého dne se každý rok přidává asi milion lidí. Vychází z učení a zásad Bible, kterou považuje za inspirované Boží slovo. Lidem poskytuje všechny informace o Božím plánu záchrany v Ježíši Kristu. Starý zákon předpovídá příchod Mesiáše a Nový zákon dosvědčuje jeho život. Bible lidem radí, jak mohou navázat vztah s Bohem, jaký je smysl života, jak je možné zkvalitnit mezlidské vztahy, co dělat pro zlepšení duchovního, duševního a tělesného zdraví svého i druhých.

Adventisté sedmého dne z Bible odvozují svou věrouku. Ta je například uvedena na webových stránkách církve www.casd.cz. K její revizi může dojít při zasedání Generální konference, když církve pod vedením Ducha svatého dospěje k plnějšímu pochopení Písma nebo nalezne výstižnější výrazy k vyjádření toho, co učí Boží slovo v Bibli.

Bohoslužby adventistů se konají každou sobotu, která je dle Písma k tomu Bohem odděleným svatým dnem. V Sokolově se modlitebna církve nachází na Šenvertu v ulici Kraslická 494/14. Bohoslužby začínají vždy od 9.30 hodin a jsou zcela veřejné. Nejříve tu zúčastnění společně zpívají a modlí se. Poté následuje vzájemné moderované vyprávění příběhů a zkušeností s Bohem, kde může vystoupit každý, kdo chce druhým sdělit nějaký svůj duchovní zážitek, případně potřebu, za koho se společně modlit. Asi od 10 hodin přichází diskutují nad předem dohodnutým

Nově křtění lidé ve sboru církve adventistů v Sokolově

Sára Bílá ze Sokolova

Patnáctiletá Sára Bílá bydlí v Sokolově. Do sboru ji před lety přivedla sestřenice Maruška, když ji pozvala na setkání zdejšího dětského skautského klubu Pathfinder a občanského sdružení Pohlázení. Sára žije s babičkou a dědou, její rodiče se s nimi nestýkají. 30. června skončí základní školu a v těchto dnech se rozhoduje, na kterou školu nastoupí potom. Původní plán jít na cukrářku nevyšel, protože Sára nebyla přijata. Nyní by ráda studovala učební obor se zaměřením na sociální práci se sociálně vyloučenými obyvateli. Musí být ale úspěšná na přijímacích zkouškách, které ji čekají v Karlových Varech na Střední odborné škole. Ráda zpívá a ve sboru často vystupuje. Líbí se jí romské bohoslužby v Rotavě. Sára miluje Pána Boha, proto se rozhodla s ním učinit smlouvu veřejným vyznáním před lidmi, svatým křtem.

Rosvita Šulcová a Karel Mráz



Nerozlučná dvojice Rosvita Šulcová a Karel Mráz se touží vzít, ale zatím nemohou. Rosvitě byla v roce 2008 omezena právní způsobilost

a nyní čeká na její navrácení. Brzy se uskuteční soudní jednání. Rosvita je zdravotní sestra a Karel kuchař. Oba jsou již ve starobním důchodu a bydlí v pečovatelském domě na Starém náměstí v Sokolově. Rosvita se o církvi adventistů dozvěděla z rádia, Karel zase od

Rosvity. Na smlouvu mezi sebou ještě a chvíli musí počkat, smlouvě mezi nimi a Pánem Bohem však nic nebrání. Sokolovský sbor církve adventistů řadu let navštěvují a podporují a křtem se chtějí stát i jeho členy. Jejich celý životní příběh si můžete přečíst na webových stránkách sboru.

Miluška Malíková

O Miluščině cestě k Bohu si můžete přečíst v úvodním rozhovoru.

Znovu přijatá do církve bývalá členka sboru Karlovy Vary



Mária Blaščáková



Slovenka Mária Blaščáková se celý život těžko vyrovnává se smrtí své maminky. Zemřela na rakovinu, když bylo Marience šest let. Marienku čekala strastiplná životní cesta. Navzdory těžkému

životu je Pánu Bohu vděčná, že se jí sám dal poznat a že byl jejím přítelem i v dobách velmi zlých. Čtyři roky bydlí v Kynšperku nad Ohří v domě s pečovatelskou službou. Marienka byla již pokřtěná, a to před 55 lety. Vstoupila do církve adventistů díky dvěma ženám, které poznala v lázních a které Pán Bůh použil k tomu, aby se o něm dozvěděla. Později však z církve odešla, protože měla dítě s mužem, se kterým nebyla vdaná. Do církve by se ráda vrátila ve svých osmdesáti letech, a proto bude opět přijata podáním ruky. Její životní příběh je zaznamenán také na stránkách sokolovského sboru.

Případní další zájemci o křest se mohou spojit s kazatelem Bohuslavem Zámečníkem 603301022.

Představujeme Míšu Vilímkovou



Každý, kdo jezdí na akce občanského sdružení Pohlazení, nemůže přehlédnout dvanáctiletou Míšu Vilímkovou ze Sokolova. Je vidět všude, kde je potřeba s něčím pomoci. Vždy se dobrovolně a ochotně ujímá práce v kuchyni. Když ještě všichni ráno spí, Míša už připravuje pro všechny snídani. S láskou a pečlivostí se stará také o svého mladšího, teprve šestiletého, bratra Martínka, kterého bere na společné pobyty Pohlazení s sebou. I to je jeden z důvodů, proč Míša ráda s Pohlazením jezdí. Má radost, že může vzít s sebou brášku. Míšu není vidět se nikdy zlobit nebo se s někým hádat, stále se usmívá a patří k vděčným a spokojeným lidem, vedle kterých je vám skutečně dobře. Na Míšu je možné se naprosto spolehnout, je velmi obětavá a laskavá. Kromě bratra má ještě o dva roky starší sestru Natálku. Všichni společně

bydlí i s maminkou Janou, strýcem a kočkou pojmenovanou Sheldon podle hlavního představitele seriálu „Teorie velkého třesku“ v Sokolově v ulici Karla Havlíčka Borovského. Táta dětí Martin Vilímk zije v Dolních Nivách a vzájemně se navštěvují.

Míša je žákyní 6.C na 1.ZŠ v ulici Pionýrů. Sem chodí teprve jeden školní rok. Její třídní učitelka je Radka Rečnicková a nejlepší kamarádka Tereza Honzajková. Seznámily se spolu na 6.ZŠ v ulici Švabinského, kam chodila od půlky čtvrté třídy do páté. Od první třídy do čtvrté navštěvovala Základní školu v Kynšperku nad Ohří. Její první roky života totiž prošla s celou rodinou, i tátou, v Šabině.

K nejoblíbenějším předmětům ve škole patří především tělesná výchova a samozřejmě vzhledem k její pracovníosti i všechny pracovní činnosti. Ráda pomáhá i mamce doma s domácností a také se jí líbí rybařit se strejdou. Jejím snem je stát se učitelkou v mateřské škole nebo ochránkyní pejsků v psím útulku.

Míša moc ráda jezdí k babičce Martě Jódlové. Babiččin smažený květák patří k jejím nejoblíbenějším jídlům. Babička v zimě bydlí v Nové Roli a v létě v baráčku v Nejdku. Nyní se těší do Řecka, kam pojedě se svojí nejlepší kamarádkou Terezkou a její maminkou.

Na akcích Pohlazení si Míša moc ráda povídá s dospělákem Radimem Hettnerem. Považuje ho za nejlepšího člověka, jakého zná. Líbí se jí, jak jí pozorně naslouchá. Také se vždy těší, že se potká zase s Ivankou Chalupovou a Hanou Kábrtovou. Přestože jsou členové Pohlazení věřící lidé, zpívají křesťanské písně, modlí se, Míša si zatím neumí představit, že by existoval Bůh. Na posledním společném pobytu v Perninku však zkusila sama večer před spaním požádat Pána Boha o hezké sny a pěkné počasí. Její prosby byly vyslyšeny, obojí se jí splnilo... Zda být za splnění přání vděčná Bohu nebo náhodě, Míša neví. (hk)

Více na: [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)



S Radimem Hettnerem

Kdo jsou sokolovští adventisté 7. dne?

Pokračování ze strany 5

textem z Bible, na který se doma již připravili. Této části společného studia Bible se říká sobotní škola. Děti chodí do tzv. sobotní školky, kde je vede učitelka Mgr. Ivana Chalupová. Po přestávce je příběh pro děti a kázání Božího slova. V poledne jsou všichni zváni na společný oběd, na jehož přípravě se lidé ze sboru střídají. Od 13 hodin je odpolední program, který si vždy někdo z členů připraví na určité téma.

V Sokolově se adventisté scházejí od roku 1968.

V současné době má sbor 40 členů církve a pravidelně se tu k bohoslužbám schází více jak šedesát lidí včetně mladých a dětí. Kazatelem sboru je do konce července 2013 Bohuslav Zámečník, který je zároveň i sborovým vedoucím osobní služby (misie). Od 1. srpna bude novým kazatelem Martin Lindtner, MA, který se s rodinou přistěhuje z Brna. Starší sboru je Ing. Alena Nováková z Těšovic. Výbor sboru má šest členů – kromě kazatele a starší také tajemníci Michaelu Bauero- vovou ze Sokolova, pokladnici Mgr. Hanu Kábrtovou z Libavského Údolí, vedoucího diakona (praktická služba druhým) PhDr. Jiřího Bauera, PhD, z Dolního Rychnova a vedoucího sobotní školy Pavla Hološe z Březové.

Při sboru působí občanské sdružení Pohlazení věnující se citově strádajícím dětem, skautský Klub Pathfinder, adopce chudých bangladé- ských školáků na dálku pod patronací adventistické hu- manitární organizace ADRA a hlavně Kristem inspirovaní lidé učící se milovat druhé.



Z KALENDÁŘE AKCÍ

- SOBOTA 22.6.** 9:30 Sobotní škola: *Nejvzácnější dar nebes (Zacharjáš)*, 11:00 **Památka Večere Páně**: B. Zámečník, Přivítání nově pokřtěných členů církve 13:00 odpolední program: Posezení u prostřeného stolu, modlitebna Šenvert, Kraslická 494
- PONĚLÍ 24.6.** 18:00 Srozumitelný úvod do Bible, *Žena a muž v Bibli*, vede T. Kábrt z České biblické společnosti, Klub Šnek v bývalém kině v Kraslicích
- ÚTERÝ 25.6.** 18:00 Srozumitelný úvod do Bible, *Bůh, který se ptá*, vede T. Kábrt, Městská knihovna v Lokti
- ČTVRTEK 27.6.** 17:00 Srozum. úvod do Bible: *Dějiny a jejich bestie*, vede Tomáš Kábrt, Městská knihovna v Chodově
- PÁTEK 28.6.** 15:30 Pro děti: Pathfinder, 19:00 Velký příběh Bible s Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494
- SOBOTA 29.6.** 9:30 Sobotní škola: *Abychom nezapomněli (Malachiáš)*, 11:00 Kázání: Pavel Hološ, 13:00 odpolední program: Kábrtovi, modlitebna Kraslická 494
- PÁTEK 5.7.** 19:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými, modlitebna, Kraslická 494
- SOBOTA 6.7.** 9:30 Sobotní biblická škola: Velká potřeba duchovního oživení 11:00 kázání: Ladislav Lansfeld, modlitebna Kraslická 494
- NEDĚLE 7.7.-NEDĚLE 21.7.** Křesťanský letní tábor pro děti od 7 do 12 let ve Vimperku
- NEDĚLE 7.7.-NEDĚLE 14.7.** Křesťanský letní tábor pro děti od 12 do 15 let: *Po stopách Sázavy*
- PÁTEK 12.7.** 19:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými, modlitebna, Kraslická 494
- SOBOTA 13.7.** 9:30 Sobotní biblická škola: Modlitba - srdeční tep duchovního oživení 11:00 kázání: B. Zámečník, modlitebna Kraslická 494
- PÁTEK 19.7.** 19:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494
- SOBOTA 20.7.** 9:30 Sobotní biblická škola: Boží slovo - základ duchovního oživení 11:00 kázání 13:00 Odpolední program, modlitebna Kraslická 494
- PÁTEK 26.7.** 19:00 Velký příběh Bible s manželi Kábrtovými, modlitebna Kraslická 494
- SOBOTA 27.7.** 9:30 Sobotní biblická škola: Svědectví a služba - ovoce duchovního oživení 11:00 kázání 13:00 Odpolední program, modlitebna Kraslická 494

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

V sobotu 3.8. přivítáme nového kazatele



Na slavnostní bohoslužbě společně se sborem Karlovy Vary v jeho modlitebně v Doupči, Plzeňské ulici 49, přivítáme v sobotu 3.8. nového kazatele pro sbory Karlovy Vary a Sokolov Martina Lindtnera, MA, absolventa Janáčkovy akademie múzických umění v Brně a Teologického semináře v Sázavě. Představí jej předseda Č. sdružení církve Pavel Zvolánek.